28/02/2019

Για ποιο λόγο νηστεύουμε τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή ;

/ Γνώμες

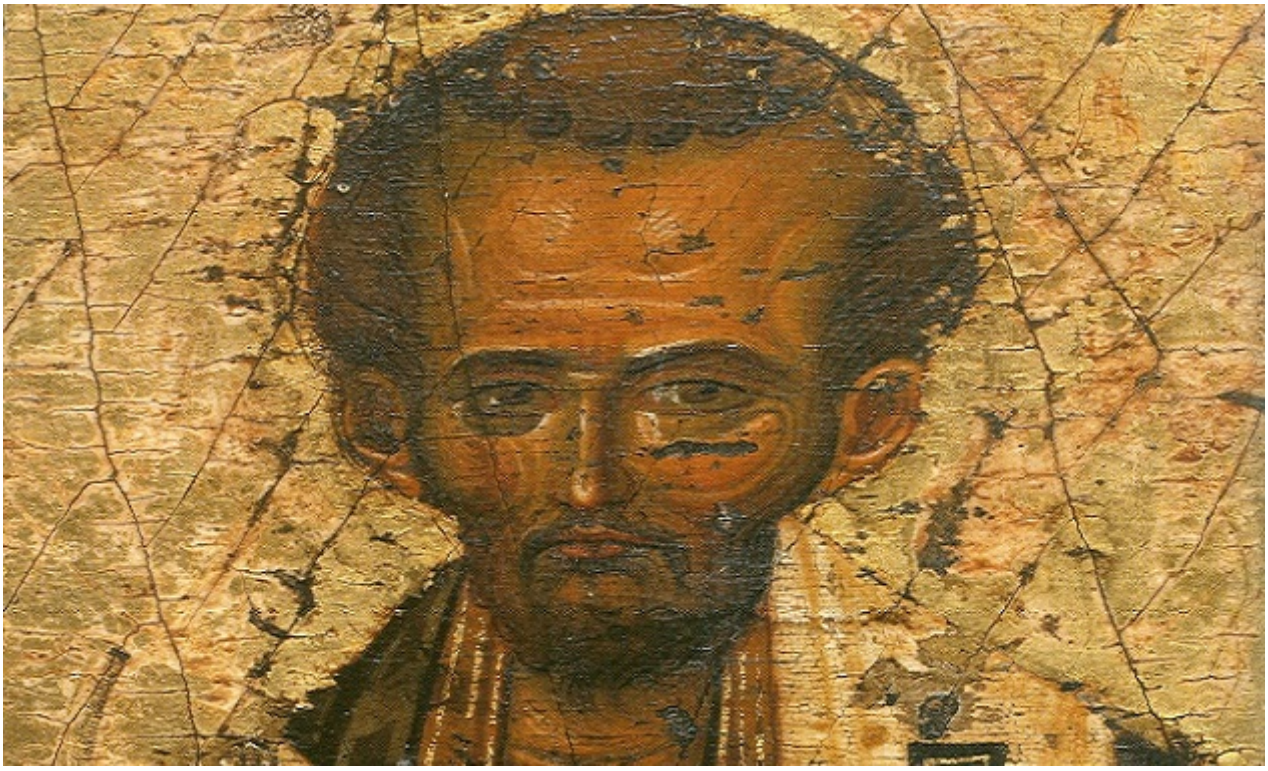

Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Την παλαιά εποχή πολλοί πιστοί προσέρχονταν στα μυστήρια χωρίς καμιά προετοιμασία και μάλιστα κατά την εποχή που ο Χριστός τα συνέστησε. Αντιλαμβανόμενοι οι πατέρες την παρακαλούμενη βλάβη από την απροετοίμαστη προσέλευσι, αφού συγκεντρώθηκαν καθιέρωσαν σαράντα ημέρες νηστείας, προσευχών, ακροάσεως του θείου λόγου και συνάξεων, ώστε, αφού καθαρισθούμε όλοι μας με κάθε επιμέλεια και με προσευχές και με ελεημοσύνη και με νηστεία και με ολονύκτιες παρακλήσεις και με δάκρυα μετανοίας και με εξομολόγησι και με όλα τα άλλα, να προσέλθουμε έτσι στην Θεία Κοινωνία με καθαρή κατά το δυνατό συνείδηση.

Και ότι μ αὐτὸ κατώρθωσαν μεγάλα πράγματα, συνηθίζοντας μας με την συγκατάβασι αυτή στην νηστεία, γίνεται φανερό από το εξής: Αν εμείς όλο τον χρόνο επιμείνουμε να φωνάζουμε και να κηρύσσουμε την νηστεία, κανείς δεν

προσέχει στα λόγια μας· αν όμως έλθη ο καιρός της νηστείας της Τεσσαρακοστής, τότε, χωρίς κανείς να προτρέπη ούτε και να συμβουλεύη και ο πιο νωθρός αφυπνίζεται και ακολουθεί την προτροπή και την συμβουλή, που επιβάλλει ο καιρός.

Αν λοιπόν σε ρωτήσει ο Ιουδαίος και ο ειδωλολάτρης, για ποιόν λόγο νηστεύεις , μη πης, ότι νηστεύεις για το Πάσχα η για την θυσία του Σταυρού, γιατί θα του δώσης μεγάλη αφορμή για αντεκλίσεις. Γιατί δεν νηστεύουμε για το Πάσχα ούτε για τον Σταυρό, αλλά για τα δικά μας αμαρτήματα, επειδή πρόκειται να προσέλθουμε στα μυστήρια· γιατί το Πάσχα δεν είναι αιτία νηστείας ούτε πένθους, αλλά υπόθεσης ευφροσύνης και χαράς. Γιατί ο Σταυρός συνέτριψε την αμαρτία, έγινε καθάρσιο της οικουμένης, έγινε αιτία συμφιλιώσεως και εξαλείψεως της πολυχρόνιας έχθρας, άνοιξε τις πύλες του ουρανού, έκανε τους εχθρούς φίλους, επανέφερε στον ουρανό, τοποθέτησε στα δεξιά του θρόνου του Θεού την ανθρώπινη φύσι και μας πρόσφερε αμέτρητα άλλα πνευματικά αγαθά. Δεν πρέπει λοιπόν να πενθούμε ούτε να θλιβώμαστε, αλλά να αγαλλώμαστε και να χαιρώμαστε. Γι αυτό και ο Παύλος λέγει˙ «Σε μένα ας μη συμβή να καυχηθώ για τίποτε άλλο, παρά μόνο για τον σταυρό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού» (Γαλ. 6,14). Και πάλι˙ «Ο Θεός δείχνει την αγάπη του προς εμάς με το ότι, αν και ήμασταν αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για μας» (Ρωμ. 5,8). Κάτι παρόμιο λέγει και ο Ιωάννης˙ «Γιατί τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο» (Ιω. 3,16). Πες όμως, πως; Αφού άφησε κατά μέρος όλα τα άλλα, ανέφερε τον σταυρό. Γιατί, αφού είπε, «τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο», πρόσθεσε, «ώστε έδωσε τον Μονογενή Υιο του να σταυρωθή, ώστε να μη χαθή ο καθένας που πιστεύη σ αὐτὸν, αλλά να έχη ζωή αιώνια» (Ιω. 3,16). Αν είναι λοιπόν ο Σταυρός αφορμή αγάπης και καύχημα, ας μη λέμε, ότι πενθούμε γι αυτόν. Γιατί δεν πενθούμε για εκείνον – μη γένοιτο – αλλά για τα δικά μας αμαρτήματα. Γι’ αυτό νηστεύουμε.